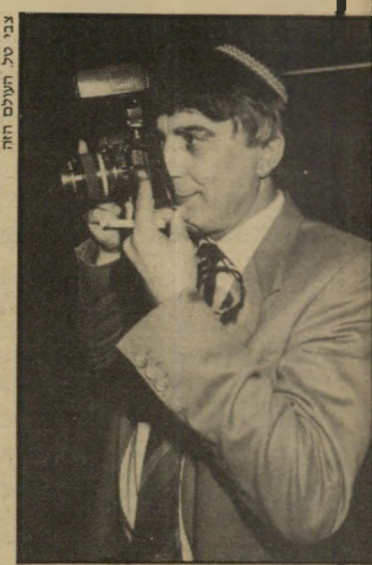

ניקמתו של אבוחצירא

צבי טל העולם הזה

ליטת בישראל. אחר־כך הפך הליכוד את הערתיות לדיגלו המיפלגתי, וכי זה של תמ"י הצטמצם משלושה מנדרי טים למנדט אחד בלבד בבחירות האחרונות, שהוקדמו, בזימתה.

שימעון פרס דאג מאז ומתמיד להפי גיון גם חברות כלפי אבוחצירא, ובימי כהונתו כראש־משלה דאג לכלול את שמו בכל אירוע וזהר יתר או נוצץ עוד יותר. פרס סבר בוודאי שכך הוא מבטיח לעצמו את קולו של אבוחצירא כנבוא השערה, אם כי ניתוח הגיוני מוביל למסקנה שונה: קהל הבוחרים של אבוחצירא

ענת טרומטר, העולם הזה

לפני שלוש שנים הפיל אבוחצירא את ממשלת הליכוד. השבוע חזר לתמוך בליכוד. האם היתה בכך נקמה אישית בשימעון פרס?

דיה היה פוליטיקאי צעיר ומכיר טיח שהוצמד לו דרך־קבע שם התואר "מכריק". לפתע־פיתאום, רויין קא כשלב יטבו היה מלא גורוש בתוכניות חדשות, שקרמו עור וגידים בינמיפלגתיים. פשטה המייטרה על שכת של מאנקים מיספטיים. מכאן ואילך, הוכר רק בהקשרים כמו "המיספטי", "בית־סוהר" ודומיהם. לפתע־פיתאום, ביום בהיר אחד, נרדע לו כי אישיות מיספטית בכירה, שלחמה בו מילחמת־חורמה, התבטאה בפורום פרטי שיש לה היהורריהרה על מה שאירע. זאת היתה קורה־אור שהפוליטיקאי חיכה לה בסבלנות רבה. הדברים נאמרו בנוכחות אדם המדי שיב עצמו כידיו, ושהוא גם חיבל על אית פיסגת־הקריירה שלו.

ממולח ומנוסה

מה שזאירע לפני כמה חודשים לחבר־כנסת אהרון אבוחצירא, בעת היותו שרהדות, ודווקא בתקופה שבה רקם מהלך פוליטי שהיה משנה את המפה המיפלגתית בישראל, פשטו אנשי היחידה המפורסמת של נאלץ להמיר את העסקנות הפוליטית והרתית במאבק מיספטי אינטנסיבי, שהסעיר את המדינה והקציץ את הפער הערתי. כך עלתה תמ"י על הבימה הפוֹ

הצירא עשוי להשתלב ביתר־קלות בקהלה־הבוחרים של הליכוד מאשר בקהלה־הבוחרים של המערך. גם אבוחצירא עצמו ישתלב ביתר־קלות בצמרת הליכוד, אם כי ריעותי הפוליטיות מתונות יחסית.

טלפון לונדון

עוד הרמזים נרמזים בזירות, ואבוחצירא נתון בלבטים לגבי המשך דרכו, הפתיעו אותו ידידיו, זוג המיליונרים ליליאן ויין וטטיב שלום, הנמנים גם כן על ידידיו הקרובים של פרס. כשכפיהם הסיפור הבא: בעת פגישה חברתית עם פרס, סיפר להם זה בנוצלאגטיות ששוחח עם יצחק זמיר, מי שהיה היועץ המיספטי לממשלה. השיחה נערכה בעת שכיהן פרס כי ראש־משלה, והתקיימה במיסגרת תפקידיהם של השניים, ובתקופה של מתיחות ביניהם, ומה אמר זמיר, לריב־רי פרס? שבמשכה לאחור יש להצי טער על מה שנעשה לאבוחצירא. השיחה התקיימה בעת שרפי לוי, דויד בלס ומפורסמים אחרים כיכבו במדוריה־הפילילים בתיקשורת, ובהקשר זה נאמרו הדברים. זמיר סבר, לדיברי פרס, שעל רקע זה היה הטיפול באבוחצירא מוגזם. מששמע אבוחצירא את הסיפור, נדבק בהתלהבותו של הווג וייד־שלום, שהאמין גם קודם לכן בצידקתו ותמך בו לאורך כל הדרך.

הצער הבא היה, כמובן, לפנות אל ידידיו הטוב פרס. הוא ציפה שפרס יפרסם את הדברים וכך יטהר את אבוחצירא פומבית מהכתם שדבק בו.

שום דבר לא קרה. פרס ואבוחצירא קיימו שתי פגישות בעניין זה. פרס הבטיח, אולם רצה לברוק זאת בשנית, בשישית וברביעית. הוא רצה לשוב ולפשפש בניירותיו. זה היה תמוה, כי המדובר בשיחה בארבע עיניים ולא מתקבל על הדעת שנערך במהלכה רישום כלשהו. הוא ביקש שמקורביו יבדקו זאת טלפונית עם זמיר, השהיה בלונדון. הוא ביקש להרוויח זמן.

בקרב המעגל המצומצם של יודעיי הסיפור הילכה בדיחה: נו, עוד לא די שיגו בטלפון את לונדון? חלפו חוד־שים, חלפו תקוות.

לפני כמה שבועות פגש פרס את אבוחצירא (בנוכחותי) ושפע כלפיו ידידות ומחמאות. "אהרון", אמר, "מתי אנחנו מדברים?" פרס עוד הוסיף דרך־ההלצה: "אני עסוק? יש לי כל הזמן שבעולם..." השניים הבטיחו ליצור ביניהם קשר טלפוני, קשר שלא נוצר עד עצם היום הזה. קרוב לוודאי שהמישקע הריגשי, שנוצר אצל אבוחצירא בעקבות סיפור זה, השפיע על סיכומיו (בעל־פה, עדיין) עם נציגי הליכוד בשבוע שעבר, בסרם הספיק צוות־המערך (משה שחל, רפי ארדי ועוזי ברעם) להיפגש איתו.

דפנה ברק

העם על חבל דק

איך לעבור על פני הגיהנום מבלי להתרסק

צרפתי בשם פיליפ פטי, אלוף־ההיכה על חבל, עבר על פני גיא בן־הי נום בירושלים, מרחק של 300 מטרים, בגובה של 60 מטרים. מי שרצה, יכול היה לראות בכך אל־גוריה למצב המדינה. גיא בן־היננו העניק את שמו למור שג גיהנום, כי בגיא זה נהגו, בימי הכ־נענים, להקריב בנים למוֹלך, פולחן אכזרי שהיה קיים בתרבויות קדומות רבות. לעבור מעל לגיהנום על חבל דק, כשכל טעות עלולה להביא לריסוק ע־צמות — זהו משל לחיים ככלל, ולח־יים המדיניים של אומה ריבונית כפרט. השבוע, כאשר התנדדה המדינה על החבל, בלי ממשלה מתפקדת, בלי קורמנחה מוסרי, בלי מדיניות מוסכמת, היתה להרפתקתו של התעלולן הצרפתי משמעות סימלית מיוחדת.

הממשלה השמצה עצמית

מי טוען שהציונות היא גיוענית? ממשלת־ישראל, בהחלטה על שכר־הלימוד

לפני שנים החליטה עצרת־הא"ם כי הציונות, כמוה כאפארטהייד בדרום אפריקה, היא תורה גיוענית. ישראל הודיעה, וכמוה חלק מדי־עת־הקהל העולמית, אך השבוע היה נדמה שממשלת־ישראל יוצאת מגיד־רה כדי להוכיח ברעבד שהמדינה הי־ציונית היא אכן מיבצר הגיוענות. מי נשאר בחוץ? האבנתה בין־הודים וערבים בחיי היוסיום של המדינה עוברת כחוט־השני בכל תחומי החיים. אולם מעולם לא הוצהר על כך כפה מלא. ההנחה היתה כי אפליה זו היא מצערת ובת־חלוף, וכי ברבות הי־מים תשתדל המדינה להגשים את הי־עקרונות של מגילת־העצמאות שלה, המבטיחה שיוויון מלא לכל אזרחיה, בלי הבדל דת וגזע.

לפני כמה שבועות הכירה הממשלה בפעם הראשונה רישמית בקיום האפי־ליה הממוסדת. הדבר בא דווקא על־ר־קע חיובי־כיכול, הממשלה החליטה להעניק לדרוזים ולצ'רקסים במדינה מעמד שווה לזה של היהודים.

משמע: עד כה לא היו לדרוזים ול־צ'רקסים מעמד שווה ליהודים. משמע: מי שאינם יהודים, דרוזים וצ'רקסים, ממשיכים להיות מופלים רישמית. זה כולל יותר מ־15% של אוכלוסיית המדינה בתחום הקו הירוק — האזרחים הערביים שדתם מוסלמית ונוצריה.

מוניות, לא משאיות. השבוע הוסיפה הממשלה על מעשה מביש זה החלטת חמורה פי כמה. אחרי ועודועו בעניינם מתמשיכים בקשר לשכר־הלימוד באוניברסיטות, החלי־טה הממשלה רישמית להפריד את אוכי־לוסיית הסטודנטים לשני מחנות: מי ששירתו בצה"ל ישלמו שכר־לימוד בי־סך 1050 דולארים, מי שלא שירתו ישלמו 1550 דולארים.

את ההחלטה יזם שר־המדע, גידעון פת, איש המפלגה הליברלית. פת כבר הציע בעבר הצעה ליברלית ומדעית דומה: שהערבים אזרחיים־ישראל יקחו מוניות ויעזבו את הארץ. בכך נבדל מן הערבים על כהנא, המציע להעמיס את התירוץ הרישמי — לפצות את מי שוחרר־יצה"ל על שנות שרותם — לא שיכבד איש, אילו רצו בכך, ניתן עלי־לתפור את הבעיה בצורה הלגנת, על־ידי תשלום פיצוי ישיר לכל אדם הי־מסיים את שרותו הצבאי. איש לא היה מתנגד לכך. הדבר היה זוכה בתמיכה כללית. מאחר שהממשלה לא בחרה בדרך

במדינה

זו, היה ברור כי המטרה שונה לגמרי. קיץ חשוך. היו לכך תקדימים בי־עבר.

בלשון הפוליטית הישראלית נכנס בשעתו המושג קי"ץ. אין זו עונת־ה־שנה, אלא תופעה חשוכה יותר. קי"ץ — ראשי התיבות של קיצבת־יוצאי־צבא — היתה אמתלה שקופה להפליה מחפירה בין מישפחות בתחום הרווחה. ניתנה קיצבה לילדים יהודיים, ונשללה הקיצבה מילדים ערביים. הנוהל הבטיח הפרדה לאומית ברור־רה, כי הקיצבות לא ניתנו רק לבנים של המשרתים בצה"ל, אלא גם לקרוביהם ולקרובי־קרוביהם של המשרתים. כך שכל ילד יהודי קיבל קיצבה, וזו נשללה כמעט מכל ילד ערבי. ברור כי החלטת השבוע היא המשך לקו זה.

נומרוס קלאוזוס. למרות שיש יודים שאינם משרתים בצה"ל, ויש ערבים המשרתים בצבא, ברור כי הי־החלטת באה להפריד בין יהודים לערבים.

מי שהיה הממונה על מחוז־הצפון, ישראל קניג, חיבר בשעתו מיסמך ובו הצייע, בין השאר, למנוע חינוך גבוה מערבים רבים. שמו של קניג הפך שם־נרדף לגזענות. ההגיון שברבריו: המדינה היהודית אינה זקוקה לערבים משכילים.

החלטת השבוע ממסדת גישה זו. היא גם מזכירה מושג הלקוח מן המילון הקלאסי של האנטי־שמיות: נומרוס קלאוזוס.

מושג זה רדף את היהודים בארצות רבות. נומרוס קלאוזוס (סעיף מי־

ציון עמיר, העולם הזה

שר פת ליברלי ומדעי

פרי") בא לקבוע את המיספר המרבי של היהודים באוניברסיטות. **כבוד למדינה.** החלטת הממשלה עוררה מייד מחאה חריפה — לא רק אצל הערבים, אלא גם מצד סטודנטים ופרופסורים יהודיים. היו שהצייעו מעין מרי אזרחי, על־ידי הפרת ההחלטה. היה זה לכבודה של מדינת־ישראל. אמ תעמוד החלטת הממשלה בעינה, היא תספק לכל אויבי ישראל תחמושת שלא תסולא בפז — תרתי משמע.

רת אלוהים רוכב על אופניים

עדת רבנים וליצינים מובילה ילדים אל הדת. ברכת בית־הספר נצח ישראל כפתחת־תיקווה הצטופפו עשרות ילדים שהגיעו לתהלוכת ל"ג בעומר, באותה אירגן סניף חב"ד בעיר. על הבימה עמד רב ודיבר על מהות התג וחשיבותו. הילדים לא התעניינו בדיבורי הרב. הם חיכו בקוצר רוח לחלק לבנא בתוכי־נית — "לוליינים במופע מדהים של להוטטים", כפי שהוטבטח במודעה שקראה להם לבוא לאירוע. על ראשי הילדים היו כובעים, כמור (המטעם בעמוד 9)